

uteču!" A než ho stihl chytit, byl pryč. Kutálel se, kutálel, když v tom proti němu „Koblížku, , já tě sním!" „I nesníš, medvěde, poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, koblížek, na másle smažený, na okýnku chlazený, a babičce jsem utekl, jsem utekl, jsem utekl a tobě, , taky uteču!" A než po něm medvěd stačil chňapnout, byl pryč. Kutálel se lesem dál a potkal . „Jaký jsi krásný a voňavoučký," povídá liška. byl rád, že ho liška chválí, a tak hned spustil svoji písničku. „Já koblížek, koblížek, na másle smažený, na chlazený, dědečkovi a jsem utekl, jsem utekl, jsem utekl, jsem utekl a tobě, liško, taky uteču!" „To byla ale krásná písnička," povídá , „ale jsem už stará a špatně slyším, mohl by sis mi sednout na a zazpívat ji ještě jednou?" na nic nečekal, vyskočil lišce na čumák a spustil: „Já koblížek, koblížek... A chramst! Milého snědla.

A zatímco koblížek běhal po , babička udělala nové těsto a usmažila dědečkovi plnou koblížků.

